

บทสรุป : เหตุการณ์ วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๙ กับการต่างประเทศไทย ในความล้มเหลวทั้งสหรัฐอเมริกา สาธารณรัฐประชาธิรัฐ และ ญี่ปุ่น

เหตุการณ์วันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ นับเป็นปัจจัยภายใน ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงด้านการต่างประเทศที่สำคัญ อันมีที่มาจากการสืบสุดของรัฐบาลทหาร เป็นรัฐบาลพลเรือน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นที่สะท้อนถึงปัจจัยทางจิตวิทยาของผู้นำทางการเมือง ที่หากเป็นทหาร ซึ่งให้ความสำคัญกับด้านความมั่นคง อันเป็นข้อจำกัดสำคัญต่อการปรับเปลี่ยนนโยบายต่างประเทศตามกระแสโลก อันเป็นลักษณะที่แตกต่างจากรัฐบาลพลเรือน ที่ให้ความสำคัญกับผลประโยชน์แห่งชาติในทุกด้านอย่างเท่าเทียมกัน ขึ้นอยู่กับประเด็นปัญหา (issue) ที่กำหนดระเบียบวาระ (agenda) อันนำไปสู่ผลประโยชน์แห่งชาติที่มีความแตกต่างกันในรายละเอียดในแต่ละยุคสมัย ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในโลก ในอีกด้านหนึ่ง เหตุการณ์วันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ ทำให้ระบบการเมืองเป็นประชาธิปไตย มีการเปิดกว้าง แม้ในช่วงแรกของรัฐบาลนายสัญญา ธรรมศักดิ์ จะยังคงให้ธรรມนูญการปกครองแผ่นดิน ฉบับ พ.ศ. ๒๕๐๗ ก็ตาม แต่การเป็นประชาธิปไตยกลายหลังเหตุการณ์ จนถึง การรัฐประหารของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน (วันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ - วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙) สะท้อนถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต นักศึกษา และ ประชาชน ในการมีส่วนร่วมทางการเมือง แม้ในด้านการต่างประเทศ ดังที่ปรากฏในวิกฤตการณ์มายาເກເช เป็นสำคัญ ที่บางส่วนต่อเนื่องมาก่อนเหตุการณ์ ดังเช่น การประท้วงต่อต้านลินคำญี่ปุ่น อันเป็นผลกระทบต่อความล้มเหลวระหว่างประเทศไทยกับประเทศมหาอำนาจที่เกี่ยวข้องเป็นสำคัญ เหตุการณ์ วันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ จึงนับเป็นครั้งแรกของประวัติศาสตร์ความล้มเหลวระหว่างประเทศไทย ที่มายาເກເชเข้ามีส่วนร่วมในด้านการต่างประเทศในฐานะผู้กระทำการ (actor) ที่สำคัญ และ ความเปลี่ยนแปลงที่ก่อขึ้น ส่วนหนึ่งมีผลต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน